

[Dahl.]

Præster henregner jeg ogsaa Biskopper, Provster o. s. v. Hvis dette er Tilfældet, saa er jeg rigtignok noget betænkelig ved Lovforslaget, men jeg vil haabe, at den højtærede Kirkeminister kan svække min Betænkelighed paa dette Punkt.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

S. Rasmussen: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget. Jeg kan gøre det saa meget mere, som det — som allerede nævnt — har fundet Tilslutning fra Enkekassernes og fra Landemoderenes Side. Jeg kunde godt have ønsket, at det Forslag, der blev fremsat af Kommissionen, var draget noget mere frem, end det er her, men efter den Forhandling, som har været ført i Folketinget, og efter at ogsaa Kirkeministeren her har udtalt, at Forudsetningen for det var bortfaldet, saa forstaar jeg, at dette ikke har kunnet lade sig gøre. Vi fra vor Side ønsker, at Spørgsmaalet snart maa blive ordnet, hvilket ogsaa bliver Tilfældet efter dette Lovforslag.

Det ærede Medlem, som talte for Socialdemokratiet (Dahl), udtalte, at Præsterne havde været meget daarligt stillet; saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, havde de været daarligere stillet end Enker efter andre Tjenestemænd. Men naar man vil fremhæve, at Staten er optraadt mere kulant overfor Præsternes Enker end overfor andre Tjenestemandsenker, er jeg ikke saa helt sikker paa, at denne Betragtning holder Stik. Man maa jo tænke paa, som det ogsaa er blevet oplyst af Ordføreren for Venstrepartiet, at mange af disse Præsterne har siddet ikke med en Ottendedel, heller ikke endda med en Sekstendedel, men det var undertiden saaledes, at der ikke blot var een eller to, men tre Enker om at dele en Ottendedel. Naar Enkerne har været saa daarligt stillet, synes jeg ikke, det er saa forunderligt, at Staten ikke inddrager en Del af Enkekassernes Midler.

Marie Hjelmer: Man kan ikke lade være at undre sig over, at der først nu kommer Forslag om Afvikling af de gejstlige Enkekasser, hvis fortsatte Eksistensberettigelse jo egentlig blev truet ved Tjenestemandsløven af 1919. Det havde været naturliggere, om Tilgangen af nye Medlemmer til Enkekasserne var blevet standset allerede den Gang, da Præsterne fik Enkepensions-

forholdene ordnet ligesom alle andre Tjenestemænd.

Jeg har af den Betænkning, der er afgivet af Folketingsudvalget, set, at der var en Del af Medlemmerne, der hellere principielt havde set, at Afviklingen var foregaaet saadan, som det Udvalg, der blev nedsat i 1920, foreslog. Jeg kan heller ikke nægte, at jeg finder, at det vilde have været fornuftigere, en enkel og simpel Ordning, straks at afvikle Kasserne ved at overføre deres Forpligtelser til Statsanstalten for Livsforsikring og anvende Overskuddet til en Fond til Fordel for Præsters efterladte. Naar dette Forslag ikke blev lagt til Grund for en Lov, er Grunden den, som der ogsaa er gjort opmærksom paa, at man fra interesseret Side har fundet, at det vilde blive for kostbart. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at et Par Ordførere ved første Behandling i Folketinget udtalte Sympati for Enkekasseudvalgets Forslag og udtalte, at de haabede, at det i det Udvalg, der skulde nedsættes i Folketinget, maatte kunne blive drøftet, hvorvidt man kunde vende tilbage til det Forslag. Man vilde gerne have oplyst, hvilken Administrationsform der vilde være billigst. Da der nu ikke er kommet noget frem herom, maa jeg formode, at de Oplysninger, der er blevet fremskaffet i Udvalget, har godtgjort, at Ministeriets Forslag økonomisk set er det bedste, og vi skal fra vor Side gerne tiltræde det foreliggende Lovforslag.

Jeg kan dog ikke se andet end, at det er en besværlig Administration, der her foreslaas; en halv Snes Enkekasser, der hver for sig har sin egen Direktion og Inspektion, bliver opretholdt foruden en Fællesbestyrelse. Det er ikke saa lidt at forlange, at alle disse Folk skal gøre deres Arbejde uden Løn, fraset Regnskabsføreren.

Det er ogsaa et langt Tidsrum, denne Afvikling skal strække sig over. Man kan dog ikke undre sig derover, idet der maa være en hel Mængde yngre Enker, der faar Pension fra Enkekasserne. Man kan derfor forudse, at det vil tage lang Tid, før Kasserens Virksomhed er blevet saa formindsket, at det Tidspunkt kan komme, hvor Kirkeministeren efter § 4, 3die Stykke, finder det betimeligt, at Administrationen overgaa til Fællesbestyrelsen.

Der er for øvrigt mange Ting, den højtærede Minister skal tage Bestemmelse om, ikke mindst det, der angaar Præstehjælpenkekassen — et forfærdeligt Ord. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister oplyse, hvorvidt det kunde være muligt helt at